

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5.—
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
România și Streinatate
Pe an cor. 10.—
Un nr. 10 fill —

OLTEANUL

INSERTIUNI:
se primesc cu
prețuri reduse.
—
Scrisori nefran-
cate se refuză.
—
Manuscripte nu
se inapoiază.

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

REDACTIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47. (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

Apare în fie-care Joi seara, sub
direcția unui comitet de redacție.

ADMINISTRAȚIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47. (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

„Fericiti sunt
cei milostivi“

Omul, încă de la crearea sa, a fost cea mai desăvârșită ființă de pe pământ, inzestrat fiind din partea Atotputernicului cu minte și înțelepciune. De aceea cu drept să zice, că *omul este regele pământului*. Îi stă în voie liberă a face binele sau răul.

... Firul vieții omenesii l'am putea asemăna cu un lanț lung constător din tot atâtea sute și mii de zale. Este în deobște cunoscut, că în firea omului sunt înăscute aplicațiuni ce tind mai mult spre săvârșirea faptelor rele. Numai o voință tare, o hotărâre neșovăelnică a omului poate înfruntă ispitele, cari cu o furie năvalnică cearcă a să furișă în cămara sufletului nostru. E de două ori fericit omul, care poate înfrânge patimile, care cu compasul judecății senine, își știe da directivă sănătoasă în lucrările sale zilnice . . .

Căci nu în zadar a zis vechiul învățat Seneca: „Scoate-ți patimile din om și sufletul lui va fi o coară frumoasă, răsunătoare.“ De aceasta împrejurare ori constatare ar fi legat gradul de moralitate ori criminalitate al unui individ, în viața aceasta pământească.

— Precum în lucrările noastre zilnice trebuie să avem oarecari sfetnici îndreptători ai voințelor noastre, pentru ca nu din știință ori neștiință, să succumbăm în vârtejul luptelor omenesii — așa și sfânta noastră biserică, s'a îngrijit ca credincioșii ei, să-si aibă călăuzi nedespărțiți, *sfetnici luminători*, cari să le fie ca un *îndreptător* în cărările vieții ce vor a le străbate. Acei sfetnici luminători și în spre binepovățuitori ai omului sunt *învățăturile religiunii creștine*, cuprinse în cărțile biblice. Aceste învățături trebuie să formeze substratul hranei sufletești al oricărui creștin adevărat, care ține la credința și datinile noastre strămoșești.

Între alte multe povești ce ni-le dă sfânta scriptură, ne îndeamnă să săvârșim și fapta *milosteniei* sau *misericordiei*. „Fericiti sunt cei milostivi, că aceia să vor milui“, ne spune sfânta scriptură.

Ce ne învață această fericire? Ne învață, că aceia sunt fericiti cari fac fapte de milostenie și umanitate. Sa grupăm în două părți faptele de milostenie, și anume: acelea cari să referă la suflet.

Șapte sunt faptele milosteniei ce să referă la corp dintre cari cea mai de căpetenie este: *a da celui flămând să mănânce*, după cum a zis Christos: „Caci am flămânzit și mi-ți dat să mănânc“. Această milostenie să cuvine a o face cu săracii, cu neputincioșii, cari nu pot să se hrănească cu munca lor. Și această trebuie să se dea din acele bunuri, cari le capătă cineva cu munca sa proprie și după drept, precum zice scriptura: „*Cinstește pe Domnul prin munca ta cea dreaptă și dă-i lui pârghă din rundeletale cele drepte*“.

Apoi să se adape cei insetat, să îmbrăcăm pe cel gol. Pentru aceasta Isus Christos ne va da răsplata sa în ziua judecății, precum zice: „*Veniți binecuvântații Părintelui meu: moștenind împărăția cea gătită vouă dela începutul lumii*“.

A cerceta pe cei din închisori, a cerceta pe cei bolnavi, ce zac în spitaluri, a ajuta pe cei ce călătoresc la locurile sfinte, a înmormânta pe cei morți, fără a lua în conziderare de ce lege sunt cei suferinzi.

Cu atât mai mult va trebui să insistăm pe lângă faptele milosteniei cari să referă la suflet.

Cea mai de căpetenie faptă a milosteniei ce să reduce la suflet este a arăta celui păcătos calea cea dreaptă și a'l îndemna să urmeze o viață mai bună, mai creștinească.

În viața pământească sunt multe și mari înțirile, zavistiile și certele între om și om. Fiecare voește să-și arete atotputernicia față de semenul

său. De aici provine apoi o mulțime de neînțelegeri între om și om. Pisma și răutatea omului nu mai cunosc margini, când acela e în furie. O vorbă rea scăpată din gura omului într'un moment de mânie, este deajuns a face pe cei înpricinați, să ajungă în fața judecătoriei. Și poatecă înpricinații să împăcau dacă *un al treilea* nu arunca între dânsii sămânța oarbei învrăjbiri, care i-a dus înaintea tribunalului. În cazul de față acela care a cauzat neînțelegerea și vrajba între oamenii săi, este *îndoit* vinovat, *îndoit* păcătos. Căci zice sfânta scriptură: „*Fraților dacă cineva dintre voi ar rătăci dela adevăr, și l'ar întoarce altul, să știe, cel ce a întors pe cel păcătos din rătăcirea căii sale, că-si va scăpa sufletul dela moarte și-si va căpăta iertarea multor păcate*“.

Tot asemenea dacă cineva vede, că semenul său să abate dela dreapta credință strămoșească, dela învățăturile biblice, dator este a'l converti, punându-l în lumină adevărată cu dogmele credinței noastre religioase.

A doua faptă a milosteniei spirituale sau duhovnicești este: *a învăța pe cel neștiutor și nedepriși cu tainele învățaturii*, ca cu timpul din acela să devina om folositor bisericii și statului. Ce folos de cel știutor de carte dacă acela nu împărtășește din cunoștințele sale și altora cari au lipsă de sfaturi și lumină. Aceia să asemănă cu servitorul din scriptură, care ținând câțva timp talantul, l'a întors fără nici o dobândă.

A treia faptă a milosteniei ce să reduce la suflet este: a sări în ajutorul celor nenorociți, fie cu cuvântul, fie cu fapta.

În șirurile omenimii de azi întâlnim multe soiuri de păcate, multe ispite caută intrare în celula sufletului omenesc. Bogații să invidiază din pricina averilor lor. Cei cu ranguri și domnii își invidiază poziția lor socială.

Cei mai slabi dușmănesc pe cei tari. Iată deci tot atâtea cauze cari aduc atâtea frecări și lupte între oa-

meni. De aici provin apoi hula, vrajba și neînțelegerea. Omul împins de dorul răsbunării asupra semenului său, cearcă apoi, ca cu orice mijloace să-i știrbească cinstea celui nevinovat, ori chiar să-i amenințe viața. Acela care văzând situația și cunoscând împrejurararea, sărind în ajutorul celui care e în primejdie, săvârșește o faptă de milostenie față de acela care era amenințat. »De este cu putință — zice apostolul — fi-ți în pace cu toți oamenii, și nu vă răsbunați; nu dați loc mâniei, căci scris este: a mea este răsbunarea, eu îmi voi răsbuna, zice Domnul«.

. . . Să fim cu răddare în orice împrejurări ale vieții noastre, căci dovadă neclintită avem pe Domnul nostru Iisus Christos, care a îndurat cu resignațiune chiar și chinurile cumplite ale morții, răstignit fiind pe cruce.

Și în fine să ne iertăm unii altora greșelile făcute cu voie ori fără voie, din știință ori din neștiință. Săpați binefacerile în marmură și injuriile în năsip! Vedem deci — iubitorilor creștini — că dacă ar fi între oameni pace și bună voie, viața ni-s'ar părea o grădină frumoasă din cari își imprăștie tot atâtea flori mirosul lor plăcut.

Pisma și răutatea dintre oameni ar dispărea, luând loc armonia cea aducătoare de bine.

Să ne silim deci a ne desbrăca de haina invidiei și răutății, să ne stăpânim patimele și înclinările ce duc spre rău, cari sunt aducătoare de rău și pentru cei ce le practică și pentru alții. În vremurile vechi trăia un învățat, care socotea ziua aceea de perdată în care nu putea face cuiva vre-un bine.

Chiar conștiința noastră să simte împăcată când putem săvârși o faptă bună, o faptă de milostenie față de semenul nostru.

Căci după zisa scripturii: *o faptă bună în ceruri cumpănește.*

N. Hamsea — Ghimbășanul.

„Jocurile noastre“.

Nu strică să fim cu băgare de seamă și la păstrarea neatinsă, de influență (mână) străină a jocurilor noastre românești. Cu atât mai vărtos trebuie să fim cu ochii în patru, deoarece jocul încă e un semn, de pe care îl poți deosebi pe românul adevărat de cel înpeștriat, e un mărgăritar nespun de prețios, al comorii națiunii noastre. Când vezi o horă învărtindu-se încetișor și într'un chip deosebit de fermecător precum zice poetul:

„Trei pași la stânga 'ncetișor
Și alți trei pași la dreapta lor
Se prind de mâni și se desprind,
S'adună 'n cerc și iar se 'ntind
Și bat pământul tropotind
De tact ușor“.

Îți vine să te tot uiți desfătându-te ne'ncetat când în mersul acela regulat și plăcut, în mișcările acelea frumoase și dragute ale mândrelor consinzene, când în salturile binereușite ale flăcăilor.

Cine nu s'aprinde de „porturile“ măestrite ale călușerilor și cui nu-i vine să se arunce între cei ce joacă „hora Sinaii“, (urască el ori cât de mult frământările acelea zădarnice, cum le numește, unul care nu iubește jocul)?

Cât de bine îți cad mișcările repezi, ce le fac unii jucăuși de prima clasă! Și cu câtă băgare de seamă urmărești și cea mai neînșămnată alintare a horelor și învărtitelor noastre! Totul îți place, totul te fermecă și ai sta ceasuri de-a rândul să privești legănările artistice al țărancilor și zbuciumul măestrit al flăcăilor noștri.

Dincontră cât de greu îți cad jocurile fără nici un farmec, fără nici o desfătare ale străinilor. Și mai vărtos, cât de rău îți stă unui țaran de al nostru să se avânte și schimonosiască în „csardașurile“ ori „polcile“ străinilor. Se pare, că vezi, iubite cetitor, pe un țaran în „caisar“ (căput domnesc), în cap cu o pălărie domnească de aceea cu vârful 'nalt, iar în picioare cu nește opinci și cioareci ș'apoi gândește ce mătăhală ai înaintea ta.

Tocmai, cam o așa înfățișare au avut nește românași din Răușor, ce au jucat o „mazurcă“ da în așa chip cât nu știam ce să fac, să-mi deie lacrimile ori să mă întristez, văzând pe bietul ficior cum lua fata și alerga ca un smintit prin mijlocul drumului de credeai, că l'o apucat nebunia. Astfel de „ciuhe“ ori „mirazanii“ vezi multe în satele din jurul Făgărașului.

De aceea e bine și-ar fi timpul să se deștepte și acești oameni, uitați de sine și să se gândească la fapta nespun de urâtă și rea ce-o face prin aceea, că s'aruncă 'n jocuri străine. Păstreze și deci fiecare mândrele jocuri, ce le-au moștenit dela părinții lor, arunce-se fiecare în horele, bătuta, călușerul și 'nvărtitele noastre și atunci va câștiga nu numai plăcerea aceea, și farmecul ce însoțesc jocurile românești, și-și va face și datoria ce o are față de neamul său.

Înainte fetelor pe horele românești, iar voi flăcăilor arătați-vă dibăcia și priceperea voastră în măiestrita bătută și 'n jocul nespun de fermecător al călușerilor.

Tot ce-i străin lăpădați de pe voi, de pe trupul vostru și faceți să se arete mândra haină românească.

„Românașu“.

Conferința D-lui A Bănuțiu.

În 10 Februarie st. n. a. c., întruna din încăperile hotelului „Paris“ a avut loc conferința D-lui A. Bănuțiu, directorul artistic al fondului nostru de teatru. Conferința a fost ascultată cu mare luare aminte din partea publicului românesc, care de astă dată

De pe Someș . . .

Someșul e strâns în lanțuri
Și-i străin pe lumea asta;
Munții 'l văd și se 'nfoară
Și măchniți își pleacă creasta.

Gem durerile sub unde
Și să cer să meargă acasă,
Munților să-și spună jalba
Și năcazul, ce le-apasă.

Dar, învins de-un dor din leagăn
Someșul în jos le mână,
Cum se zbat și mor orfane
În năsipul din țărână.

Câte-odată stă pe gânduri
Someșul și'n gând așteaptă
Cântecul copilăriei
Cu povața-i înțeleaptă . . .

Dar blăstăm pornește 'n vale:
Munții își frământă sânul:
Someșul își schimbă legea
Și își schimbă azi stăpânul.

Fermecat de strălucirea
Turnurilor de aramă
'Și-a uitat de frați și neamuri,
'Și uitat de biata mamă!

Cântecul din leagăn aztăzi
De'l întrebi de'l știe oare?
Nu 'nțelege vorba noastră:
Someșu 'n străini ne moare!

Junior.

DELA BOBOTEAZĂ! . . .

— Schiță —

De I. Manițiu-Popa inv.

Urmare și fine.

Dorul meu și al mândri
De l'aș putea răsădi
Tocmai la ei în grădină
Să crească tot o tulpină
Și din el să 'nbobocească
Și apoi să înflorească
Viorea ș'un crinișor
Pe ea s'o umple de dor,
Când s'o duce lângă ele
S'o lovească un dor și jele
Să-i spue la crinișor
Tu ești al meu bădișor,
Atunci crinu s'o pleca
Pe ea o va săruta

Cu floarea lui albieoară
Peste buzai rumeoară.

Toți câți îl auziau știau, că este Ionel. Și iacă când ajunge în curte la Anicuța cănele cel mare alb — apărându-să cu pușca — îi strica gândurile îl trezește din visurile lui. Se oprește — aruncă ochii la el — îi flueră cum știe și intră în casă.

Bună sara! Mai trăiți? Ce dor mi-a fost de casa D-voastră! Dar mă ertați, că n'am putut veni!! Tu mă ierți așa-i Anicuțo? Ea să uită lung la el, îi stase graiu când l'a văzut. Îi face numai din cap semn — da! — O! ce dor mi-a fost de casa D-voastră! De câte ori n'am plecat ca să viu, dar ori una ori alta m'a împedecat — mi-a stat în cale! —

Nenea Ioan îi dă scaun după ce fata îi ia cojocul și'l așază pe pat. Să pun apoi la povești — apoi să ospătează — după masă ceva „chileală“ după care apoi să desleagă mai bine limba, că „beutura e să-mănța vorbii“ — și din una din alta, din coace de dincolo — iacă Ionel peștește fata. Apoi eu nu zic nimic — zice badea Ion dacă o fi rânduit dela Dzău — să vă ajute sfântu că doar toți, sântem oameni de omenie — și mai bogăți și mai săraci — cum o dat cel de sus. — Dar tu Anicuțo ce zici? — ia s'o întrebăm? apoi ce ziceți

s'a prezentat în număr destul de frumos. (Vorbirea D-lui A. Bănuțiu a fost cea obișnuită conținutul căreia este cunoscut publicului nostru cu câteva aluzii puțin măgulitoare la adresa stărilor noastre deplorabile din Făgăraș).

De astă dată încă s'a putut vedea, că D-nul A. Bănuțiu, știe frumos ceti românește și atrăgător încât chiar și unii din ascultători mai puțin dedați, a ascultat povestiri comice de-al-de întreșute de D-nul Bănuțiu în conferința D-sale, au ascultat cu drag și au admirat talentul cetitorului de a să transpune în cutare sau cutare persoană pe care voiește să o ridiculizeze.

Ce privește multele citații streine ale D-lui Bănuțiu, l'am ruga de altă dată să binevoiască a ni-le traduce și pe românește căci dintre ascultători nu toți vor fi știind nemțește, latinește, etc. cum crede D-sa, cari de bună seama, puțin vor fi înțeles din întreaga conferință, ne înțelegând citatele pe esplicarea căror să bazează întreaga D-sale conferință.

Luând notă am aflat, că sau înscris ca membrii al fondului de teatru următorii:

Membrii fondatori cu 200 cor.: Dr. Camil Negrea, avocat, Făgăraș, Aurel Oțetea, stud. jurist, Ilie Stochița, funcționar.

Membri pe viață cu 100 cor. Bucur Capătă, învățător Șona, (p. Mundra) Demetriu Negrea, Pojorta, Traian Streza comerciant Făgăraș, George Stan, funcționar Făgăraș, Ilie Beleuță catichet gr. or. Făgăraș, Procopiu Ludu, funcționar priv. Făgăraș, Constantin Pop, editor-tipograf Făgăraș, Bucur Buzdugan, teolog abs. inv. gr. or. Făgăraș, Andrei Stroia, inv. pens. Făgăraș, Iulian Cârje, cand. de adv. Făgăraș, Mihai Novac, cand. prof. Șona, Neculaie Silagyi, comerciant Făgăraș, Traian Păcală, teolog abs. inv. gr. or. Gălaș, Ioan Dejenar, contabil Făgăraș, George Niccoară, notar cerc. Calbor, Dr. Octavian Vas, avocat Făgăraș, Valeriu P. Comșa paroh gr. cat. Copăcel, Costi Toma cassar la „Furnica” Făgăraș, Neculaie Motoc, cand. adv. Făgăraș, Dr. Teodor Popescu, adv. Făgăraș, Dr. Liviu Pandrea, adv. Făgăraș, Ioan Motoc,

cand. de adv. Făgăraș, Dr. Tit. Perțea, medic, directorul spit. comitatenz Făgăraș, Iacob Macaveiu, vicar froneu Făgăraș, Mateiu C. Jiga, directorul la „Furnica” Făgăraș, George Urdea, proprietar Făgăraș, Alexandru Belle, vice comite.

Iată, deci, că la stăruințele D-lui A. Bănuțiu, s'au înscris un număr frumos de membrii la fondul de teatru, iar noi dorim ca cât mai mulți să se înscrie ca membrii ai fondului de teatru sprijinind astfel această instituție culturală a noastră.

Petrecerea reuniunii femeilor gr.-cat. române.

Duminecă în 12 Faur nou, a fost de mult așteptata sară, care ne-a unit pe toți cei de un cuget cu noi, ca să privim frumoasa piesă teatrală „Două soacre”, predată de diletanții noștri, sub imediata dirigiare a d-lui Aurel Bănuțiu directorul fondului nostru de teatru. Piesa a reușit peste așteptare. Aplauzele nesfârșite ale publicului sunt cea mai bună dovadă, că și de astă dată, diletanții conduși de d-nul Bănuțiu, au stors admirațiunea publicului român și străin, dovedind că la noi în Făgăraș sunt puteri bune cari trebuesc însă numai puțin instruite, ciselate și pot să joace în teatrele cele mai de frunte.

Conținutul piesei, de altcum destul de incurcată, a fost predat pas de pas cu mare acurateță, toate mișcările diletanților au fost măsurate, toate vorbele, gesturile au fost atât de la loc, încât publicul străin nu știa cum să admire pe diletanții noștri cari de astă dată i-au pus în uimire cu jocul lor.

În deosebi însă trebuie să remarcăm pe D-șoarele: Mița Florea Aurelia Streza, și E. Szilágyi cari au jucat foarte drăguț, apoi D-l Neculaie Motoc, care a jucat ca un adevărat artist. De asemenea D-nul Costi Toma și-a interpretat la perfecție rolul D-sale.

Predarea acestei piese este cea mai bună dovadă, că teatru să poate preda foar-

te bine din partea diletanților, dacă au pe cineva să-i instruiască.

Deci mulțămită pentru reușita petrecerei „Reuniunii fem. rom. gr.-cat.” în primul rând să datorește D-lui Aurel Bănuțiu, căruia și pe această cale ne simțim îndatorați a-i da mulțămită, rugându-l, că nici pe viitor să nu-și uite de noi.

În rândul al doilea le mulțămim D-lor diletanți și diletante pentru osteneala ce și-au dat-o să ne procure una dintre cele mai plăcute sări.

Din partea publicului de asemenea s'a arătat un interes deosebit a să prezenta la aceasta petrecere a reuniunii fem. gr. cat. române, cu excepțiunea câtorva Domni, cari făcând chestie de partid și confesionalism, nu s'au prezentat.

S'au prezentat cele mai de frunte porsoane ale vieții noastre românești din Făgăraș și jur, dar afară de aceasta s'au mai prezentat și străinii în număr însemnat, încât sala dela hotel „Paris” de astă dată iarăși s'a părut prea mică, abia putând cuprinde publicul numărös, doritor de a vedea ceva frumos și românesc la noi în Făgăraș.

Ceia ce a dat și mai mare caracter românesc, acestei petreceri, a fost, că patru D-șoare și anume: *Tulia Bogdan*, directoara școlii de menaj a „Asociațiunii”, *Virginia Podoabă*, profesoară, Sibiu, *Cornelia Langa*, Șercaia, și *Silvia Vulcan*, O. Cărțișoara, s'a prezentat în frumoase costume naționale, ceea ce a făcut cea mai bună impresie asupra publicului.

Succesul material de asemenea a fost strălucit, încurgând o sumă de peste 500 cor., la cassă.

Un participant.

Portul Țării Oltului.

Ca răspuns, invitației făcute de „Un glas modest”, publicată, sub titlul de mai sus, în Nr. 3 al foaiei noastre, primim acuma, articolul de mai

Dvoastră taică eu nu va stric voia — nici a Dtale și nici a lui Io... era cât pe aci să zică că nici a lui Ionel — atât era de perdută în gândurile fericirii. Destul că toameala s'a făcut. Peste o săptămână era să fie logodna la preotul satului după legea Dumnezească, apoi să hotărască o zi pentru ospăț.

Ionel cu inima liniștită — cu Doamne ajută-mi — pleacă drept cătră țarla cântând:

Eu plec dragă dela tine
Dorul meu la tin' rămâne
Dorul meu e dor și dor
Culcă mi-l dragă ușor
Mi-l culcă pe periniță
Pe miros de garofiță
Mi-l culcă pe sânul tău
Să ne aj.... D-zău....

Mai mult n'a putut. Cântecu îi ingheța pe buze. Era un ger cu burhau (ceață deasă) de crepau lemnele. Stelele abia să zăreau pe cer. Incepuse a' fi frig prin zăpada fără cărare, înota din răspuțeri numai să dea drept. Când era aproape de cale hop! cade într-o groapă până la umeri. Să sbate să svârcolește și după o oboseală grea abia ese afară cu trupul inghețat, degetile dela mână abiea și le mai putea mișca că de câte ori săracu nu s'a fi prins cu ele de marginea gropi plină de zăpadă până ce a putut eși din ea — și pornește

mai departe, silindu-să a-și face voe bună — și iacă chiar când dă în calea carului vede vr'o 6-8 lumini cari să apropieau de el în fugă. Când la 20 de pași vede că-s lupi cari văzându-l încep a urla de te luau fiori de groază, își face cruce și începe a chiui a striga. Câinii din sat încă încep să urle. Dar în zadar căci haitele erau flămânde erau mulți și îndrăzneu — sa apropie tot mai tare și încep a-l încunjura urlând tot mai groaznic. El să apără și strigă întruna ajutor. Dar iacă o dihanie i să aruncă asupra lui, el poc în cap și măciuca singurul lui sprijin i-să rupe în două.

Feara înverșunată a îndrăznit și mai tare — cei lalți încă să apropie tot mai mult — și iacă-l încunjurat de aproape de toate părțile — mai le simte răsuflarea lor spurcată să vede pierdut — să apără ca omul ce să vede în gura morți, strigă — de i eșa sânge pe gură, dar în zadar, — căci unul îl prinde de picior, unul de mână, altul îi sare în cap — și o! doamne! când aude strigăte de îmbărbătare, căci cănele lui nenea Ioan urla întruna, și să smulgea în lanț. El ese afară aude glasul lui Ionel, îndrept cănele și pleacă în ruptul capului ca să-l scape — dar prea târziu — căci când Ionel îi aude glasul — cade jos — murmurând Ani...cu...to... nu s'a

mai putut apăra. — După nenea Ioan s'au luat și cei lalți vecini — când au ajuns acolo — dihaniile au fugit lăsând în locul lor o baltă de sânge — două bucăți de măciucă și rupturi din hainele lui Ionel. La vederea lor tatăl Anicuței și ceilalți rămân incremeniți. Pe când toți plângean pe Ionel, sosește și Anicuța găfăind — căci cunoscuse și ea glasul lui strigăte după ajutor — și văzând ce s'a întâmplat cade jos. Ai lor o duc acasă — după ce ceilalți au adunat rămășițele bietului Ionel și le-au luat cu ei în sat....

Când s'a trezit Anicuța vorbea airea (aiura) nu'i putea'i înțelege vorba. Biata i-să întunecase mintea.

A doua zi clopotele dela amândouă bisericile răsunau jalnic ducând vestea tristă despre Ionel. A treia zi era tot satul și din satele vecine venise mulțime de lume a petrece rămășițele lui Ionel la odihna de pe urmă. Acolo era și

părată — o auzia pe când toți plângean — ea țipa. — „Auzi tată lupi cum urlă” nu-i lăsa scapă-l tată și smuncindu-se din mâinile celor ce o țineau vrea să fugă.

Comăna de jos, în Ianuarie 1911.

jos, scris de d-ra *Viorica Busuioc*, căruia îi dăm loc, cu plăcere, în coloanele foaiei noastre.

Câteva păreri în chestia portului nostru.

Cu durere trebuie să recunoaștem că portul nostru românesc, în timpul din urmă suferă multe schimbări, multe falșificări, — că să le zicem așa.

În deosebi, la noi, în țara Oltului, unde cu toate că populațiunea aproape întreagă e română, lucrul acesta a luat proporții tot mai mari și dacă nu ne vom îngriji din bună vreme ca să apărăm tezaurul, ne mai putem aștepta — doamne ferește! — la o stare și mai deamnă de critică. Atunci rușinea și păcatul vor fi ale noastre, dar totul va fi mai greu de îndreptat.

Portul nostru este frumos, foarte frumos! Străinii ni-l admiră, să minunează de frumusețea lui și-l prețuiesc totdeauna foarte scump. Ori acum, dacă un străin ține la ce e românesc, la portul nostru și la pozoabele lui, oare noi, cei cari îl posedăm și și cari am avea o datorință sfântă să-l păzim mai mult, zic, noi să-l disprețuim? Noi să fim nepăsători dacă frumusețile i-se perd rând pe rând, iar locul lor îl ocupă zdranțele jidovești și produsele fabricelor? O! Dar asta e păcat, e rușine!

Vezi pe fetele, nevestele noastre cari trec, mai ales, în România, că după un timp oare care se întorc acasă cu o grămadă de rochii, din stofele cele mai fine și moderne, garnisite cu catifele late. Unde mai pui șurțurile, laibările și cărpele de mătase, de atlas și de mai știu eu ce, cari după ce stă câțva timp, fie chiar și numai în ladă, fără să se folosească, se taie, să strică? Adevărat și dureros, că tocmai sărăciile cele mai mari, sunt cele mai bogate în zdranțe. Nu știu, dacă la întoarcere pot să se fălească și cu ceva creițăruși adunați.

Inpreună cu multe altele aceste, sunt tot atâtea boale pe capul nostru. Trebuie să găsim, însă, un medic pentru ele! — Un atelier de țesături și cusături naționale înființat în țara Oltului, ar fi cea dintâi mână de ajutor. Și optimistă, cum sunt câte odată îmi vine să cred că nu e eschisă posibilitatea de a-l avea, fie chiar și mai târziu.

Ar mai avea, apoi, datorința doamnelor și domnișoarele, dela sate mai ales, să lucreze pentru stărpirea râului și înlocuirea lui cu binele și frumosul. Totul reclamă muncă bine înțeles, dar dacă ar fi o înțelegere, o solidaritate, o dragoste desinteresată și o forță conducătoare, s'ar putea duce la îndeplinire.

Expozițiile de țesături și cusături naționale, le găsim de asemenea foarte potrivite și ar fi bine să se aranjeze în mai multe sate fruntașe și cât mai dese. Având ocazie femeile a vedea mai multe lucruri și mai variate, se trezește și în inima lor ambiția de femeie harnică, iar frumusețea variată, le înmulțește cunoștințele. Premiera lucrurilor mai frumoase încă e un mijloc potrivit de a îndemna la lucru.

Ar mai fi de dorit, ca în fie-care sat să se afle câte-un album de țesături la dispoziția femeilor, căci ele lucrează cu plăcere după „carte“, unde găsește totul „foarte frumos“.

Reuniuni de femei, cu scopul de a da avânt industriei casnice, încă ar fi de dorit a se înființa în țara Oltului.

Pentru aceasta trebuie însă, nu numai vorbe, ci și fapte, ba mai ales fapte. Vorbele sunt frumoase și e bine când se găsește câte un „glas“, fie și „modest“, care să ne deschidă calea, căci vorbele sunt doar antemergătorii faptelor.

Am fi foarte mândri, când am vedea că se pornește în direcția aceasta o acțiune și la noi. Să sperăm!

Dar dacă noi cerem dela țarancele noastre să ne păstieze și folosească modele frumoase de cusături, apoi să nu credem că numai ele trebuie s'o facă. Să ne aducem aminte de „lupul moralist“ și să nu predicăm numai, ci să și lucrăm.

Domnișoarele, cu deosebire, pot să aplice modelele românești la lucrurile de mână și sunt sigură că vor fi foarte mulțumite de rezultat. Pot să aplice frumoasele cusături și la rochiile domniilor, în locul aplicațiilor și dantelelor din fabrică, iar lucru isprăvit va fi o adevărată perlă. Și ori când avem lipsă de decorații, să ne fie veșnic în minte modelele românești, ca să ne împlinim cel puțin o părțică din sfânta datorință de buni români.

Fiind vorba despre portul nostru, nu pot trece cu vederea un lucru ce mănănește de multor. Și anume: de ce d-șoarele îmbracă așa de cu greu costumul național la petreceri?

Vezi la fie-care petrecere câte-o cunună frumoasă de d-șoare, dar rar de tot mai vezi și câte una în costum național. De ce? Întreb pe dragălașele d-șoare și m'ăș bucura să se găsească cât mai multe amabile să-mi răspundă.

Un costum național te face așa de elegantă! Poate rivaliza cu ori și care rochie croită după ultima modă și apoi satisfacția care o ai în urmă, știind că în momente de veselie a-i aruncat la o parte moda și a-i îmbrăcat haina strămoșilor, nu ți-o poate da rochiile moderne.

Dar răceala și nepăsarea domnișoarelor față de portul nostru, rămâne pentru mine încă tot o enigmă și așa fi foarte fericită, dacă bunele d-șoare m'ar înțelege și mi-ar da cheia ei.

Fiind de ferma credință că zorile unei primăveri mai bune, ce se apropie, va mai aduce cu sine și alte rândunele, cari să-și spună părerile, aștept cu răbdare.

Viorica Busuioc.

NOUTAȚI.

— **Rugăm din nou abonenții noștrii pe cari nu și-au achitat abonamentul, cari sunt și de doi ani, a și-l achita, căci din contră vom fi siliți a ni-l încasa și pe altă cale.**

Admin. „OLTEANUL“.

— **Himen.** D-șoara *Otilia Mănișor* și D-l *Ilariu Debău*, prim-redactorul foaiei noastre, logodiți.

Felicitările noastre!

— **D-l Vasile Goldiș — achitat.** D-l Vasile Goldiș, directotul „Românului“ dela Arad, a fost pus sub acuză, pe cuvântul că cu privilegiul alegerilor trecute a agitat în contra stăpânilor țării. Procesul acesta s'a pertractat înaintea tribunalului din Arad și d-l Goldiș a fost absolvat.

— **Concert.** După cum suntem in-

formați, D-șoara *Iuliana Moldovean*, elevă a conservatorului, va da în ziua de 26 Februarie st. n. 1911, un Concert de violină în sala Hotelului „Paris“ (Sorea) din Făgăraș.

— **Promovație.** Din Cluj primim următoarea știre îmbucurătoare: Sâmbătă în 11 l. c. la univ. din loc a fost promovat la gradul de doctor în științele de drept D-l *Nicolae Boeriu*, fiul fruntașului și harnicului proprietar din comuna Grid, comit. Făgăraș.

Felicitările noastre!

— **Nou avocat în Zărnești.** Dl. Dr. Octavian Cernea, avocat, aduce la cunoștință că și-a deschis cancelaria advocațională în Zărnești, (Zernesti).

— **La penzie.** D-l *Ioan Baicoiu* inv. la școla gr. or. din Șinca veche, a fost trecut în penzie, cu o penzie anuală de 460 coroane.

— **Alegerea dela Șimleu.** În locul decedatului Ugron Gábor, deputat al cercului Șimleu, s'a ales de deputat Barabás Béla coșutist cu 1301 voturi, iar contra candidatul Dl. Dr. *Victor Deleu*, naționalist, a primit 917 voturi, adică totalitatea voturilor românești, deoarece românii sunt în minoritate în acel cerc.

— **Inșelătorie.** În timpul prezent prețul săminței de napi pentru nutreț, s'a ieșit în mod îmbucurător. Se pot căpăta cu a treia parte de preț calitatea cea mai bună. Și totuși pre lângă toate acestea, precum suntem informați, mai mulți vânzători din Moravia, liferează comercianților din provincie, sămânța de napi din Bisenz, cu prețuri primitive. În general este cunoscut, că acolo se află adusă din Rusia care este fără germene, și să amestecă cu sămânță veritabilă, și pe acestea apoi le vinde comercianților noștri, cari precum să vede, nu le cunosc. Dar ceice voiesc a nu avea neplăceri mai târziu, în interesul lor propriu, să se ferească de a cumpăra sămânțe de napi aduse din Bisenz. Înainte de a le folosi, să le încerce, dacă încolțesc sau nu.

— **Rothschild a murit.** Dinastia-Rothschild s'a îmbrăcat în doliu. A murit regele banului, Albert Rothschild. Cine n'a auzit de acest Rothschild la care fusese anul trecut și Moștenitorul Tronului pentru oarecari împrumuturi; de acest diplomat dela părerea căruia depindea războiul și pacea statelor din Europa-de-sud; de puternicul care cu arma sa de „aur“ eșia totdeauna învingător? A murit subit de dambla. Sa sfârșit cu domnie, cu putere, cu toate. De azi înainte el va fi pașnic ca toți cei din groapa rece.

— **Premiul Bunea.** Se știe că »Liga culturală« a instituit anul trecut, în amintirea regretatului Bunea, premiul anul în sumă de 300 de lei pentru cea mai bună lucrare, scrisă de un tânăr ardelean, din domeniul istoriei bisercești ardeleni. Acest premiu l-a obținut, cel dintâi, d-l Ioan Matei, prin lucrarea istorică intitulată: „Preoțimea românească ardeleană în veacul al XVII-lea“. Ea va fi tipărită în curând.

— **Din grozăviile teroriștilor.** Un comisar de poliție din Varșovia plecase de acasă reclamat de oficiu pentru mai multe zile, Nevasta a primit nu după multă vreme o ladă și desfăcând-o, a aflat capul bărbatului său învâluit într'o pânză cerată. Se vede ca nenorocitul a căzut victima tero-

riștilor cari punând mâna pe el s'au răzbutat îngrozitor.

— **Holera la primăvară?** Mai mulți medici și profesori dela facultatea de medicină din Budapesta sunt de părere, că ar trebui să se ia de pe acum măsuri sanitare severe spre a se preveni ivirea cazurilor de holera. Microbul boalei trăiește mai mult timp, iar primăvara ivindu-se căldurile, este foarte posibil, ca holera să izbucnească de nou și într'un grad mai mare, decât în anul trecut.

— **O nouă victimă a jandarmilor.** În comuna Romos, megieșă cu Orăștia un jandarm a împușcat Sâmbătă, pe țărânul Mihai Hudiță.

Cazul s'a întâmplat pe când jandarmul din vorbă li lua țărânului interogatoriul. Acesta neavând ce mărturisiri să facă a fost bătut în mod îngrozitor de jandarm și pe urmă apucat de furie l-a împușcat, omorându-l pe loc.

Pentru anchetarea faptului a sosit locotenentul de jandarmi din Hațeg și a fost adus și la cunoștința comandei din Brașov. La fața locului a sosit și un jude al tribunalului jandarmeriei din Brașov pentru a conduce mersul anchetei.

— **Biserica arsă.** Din Ciceu-Mihăești (com. Solnoc-Doboca) vine știrea că în noaptea de 1 Februarie, o mână păcătoasă a aprins biserica românească, care a ars cu desăvârșire, rămânând neastinsă numai toaca bisericii. S'a pornit cercetarea dar nu sunt nici celea mai mici semne ca se fie aflat făptuitorul.

Și bieții Români — săraci ca vai de ei — n'au nici unde să se închine!

— **Sgârcitul — murind de foame.** În Paris a murit un om bătrân, ce trăia din cerșit. Ziua cerșea, iar peste noapte să retrăgea în podul unei case. De vre'o câteva zile a fost bătător la ochii portarului (îngrijitorul casei) că bătrânul nu mai merge la culcuș. A făcut arătare la poliție. Poliția a spart ușa podului casei și a aflat bătrânul zăcând gol-goluț, pe o grămadă de zdrențe. Așa mai resufla, atât era de slab. L'au pus pe o trăsură și l'au dus la un spital; iar comisariul poliției a luat inventar despre avutul bătrânului. Răscolind zdrențele cerșitorului au aflat bani gata vre'o 70 mii coroane în galbini. Au ascultat și pe cerșitor și el a mărturisit că n'a avut bani mărunți și decât să schimbe galbenii mai bucuros moare de foame. A și murit, căci nu mâncase de mai multe zile.

— **Crima unei mame.** Acum o săptămână a încetat subit din viață la Chemnitz, fetița Cristina Wogt în etate de 13 ani. Cazul fiind suspect, i-s'a făcut o autopsie și s'a constatat că a fost otrăvită. S'a aflat în urmă că a omorât-o însăși mama ei. Mai înainte a asigurat-o pentru suma de 20.000 mărci, și ca să ridice aceasta sumă a otrăvit-o.

— **Fapte bune.** D. Teodor Mihali deputat dietal, președintele clubului naționalităților, — unul dintre patronii concertului ce-l aranjază tinerimea diu Cluj, la 5 Martie n. a. c.; — a trimis cu poșta de azi 1000 cor. pentru augmentarea fondului Stroiescu, a cărui nobilă menire, e ajutorarea tinerilor universitari lipsiți dela Universitatea din Cluj. — Tot cu acesta ocaziune, d. T. Mihali și-a rescumpărat biletul pentru concert, cu 100 cor.

și a promis, că la tot cazul, va lua parte personal și la concert.

— **Fapta marinimoasă a domnului deputat Mihali,** a produs o vie animație în tinermea din Cluj și-și exprimă sentimentele de stimă și mulțumire domnului deputat.

— **Incediul dela palatul Sultanelui.** Ancheta privitoare la incediul Porței mai urmează. Mai mulți servitori au mai fost arestați. După cele ce spun ziarele, incediul nu a fost pus de o mână criminală.

— **Cutremur de pământ în Italia.** În 10 febr. la ora 4 dimineața s'a simțit la Udine și la Tolmezzo, Moggio și Pontebba (Veneția) un cutremur de pământ. Nu s'a produs nici o stricăciune.

— **La fondul Victor și Eugenia Tordășianu.** pentru înzestrarea fetelor sărace al „Reuniuni meseriașilor rom. sibiieni“ au mai dăruit: Nicolăie Garoiu, învățător, Geoge Guiman, comerciant și Ioan Pușcariu învățător, toți din Poiana mărului și fiecare câte 1 cor. Ilie Bucur sodal lăcștuș 20 bani, d-șoara Emilia Dissent, în amintirea repositului Petru Ciora, 5 cor și Andreiu Jondrea, sodal lăcștuș 20 bani.

— **Ciocnire de trenuri.** Din cauza viscozelor acceleratul Craiova — Viena s'a ciocnit cu un tren de marfă. Mai multe vagoane au fost distruse.

Mecanicul trenului accelerat a fost omorât.

— **Nenorocirea unui vânător de elefanți.** În zilele acestea a murit într'un spital din Africa, Coquelin, cel mai temut vânător de elefanți. În cursul nenumăratelor sale vânători a omorât o sută șapte elefanți dar ultima victimă, împușcată cu prilejul unei vânători în Congo, i-a fost fatală.

Elefantul care-i venise în bătaia puștii se apropiase prea tare și neputându-l răpune cu cele dintâi gloanțe a mai avut atâta vreme ca să ia în trombă pe nenorocitul vânător și aruncându-l la pământ l-a călcat în picioare. Până a sosit ajutoarele să-l scape vânătorul era o masă diformă de carne și oase. A fost transportat la o fermă din apropiere dar a murit în curând în mijlocul celor mai îngrozitoare chinuri.

— **Cine este dușmanul bucuriei omenești?** Cum putem învinge dușmanul? Cu acestea două întrebări se ocupă broșura cea mică ce a apărut acum de curând și care se trimite gratis și franco la orice om, dacă o cere prin carte postală dela *Apotheca Kriegner*, Budapest Kálvin-tér.

— **Să caută** un tânăr absolvent de 6 cl. gimnaziale, pentru a fi aplicat în calitate de practicant în farmacia „*La Inger*“, din Târlungeni, com. Brașov. Oferte să pot face până la 10 Martie st. n. 1911. Informațiuni amănunțite dă farmacistul *Votsch Otto*, Tatrang, Brassó m.

ECONOMIE.

Povestea viei.

(Urmare).

În primăvara anului 1906, după ce amicul Teodor Crăcun mi-a scris, că nu mai poate servi cu altoi dela Lugoj, m'am pus în conțelegere cu noul amic Dr. Aurel Resch, profesor

de stat în Făgăraș, căruia în 17 Martie 1906 i-am plătit odată 252 coroane, iar în 26 Martie 1906, alte 360 coroane, tot pentru altoi americane I. clasă, comandate dela tatăl profesorului, *Resch Miklós*, proprietar al unei pepinerii raționale de viță americană, altoită în europeană, din *Ujvidék*.

În vechiul profesor, *Resch Miklós*, din *Ujvidék*, mi-am găsit omul inteligent, carele cu sute de lucrători se ocupa cu altoirea viței de vie americană, iar drăgălașul fiu al vechiului profesor, tinerul profesor Dr. Aurel Resch, cel cu ochelari de aur, pururea pe nas, în ruptul capului alerga pe la oamenii simpli nepricepuți, gălățeni, ca să-i cultive într'u a sădi viță americană. De multeori alerga profesorul tiner pe coasta Galațului, și cu toată inima arăta cum trebuie sădita viță americană; ba mi-a adus și *persecurișe de vară*, și chiar *Riparia portalis*, în scopul altoirei cu europeană nobilă, carea însă n'a succedat.

Alecsandru Brumboiu, călborean harnic și-a procurat mai întâi 2000. altoi de I-ma clasă, dela *Resch Miklós*, din *Ujvidék*, cu care și-a pus temelie unei vii nouă, în care acum are vițe crescute peste 6000.

Apoi mi-am comandat eu 1000. altoi de I-ma clasă tot dela *Resch Miklós*, și sorumea *Rahira Stiniguța* născută *Aron*, iară 1000 altoi tot de I-ma clasă, tot dela *Resch Miklós*. Și-a mai comandat câte 200. *Simeon Bruda* și *George Bruda*, din Galați, pe cari cu răul lumi i-am îndemnat să pue și ei viță de vie.

În tablele rigolate V—VI—VII și VIII, mi-am sădit cele 1000 altoi I-ma clasă dela *Resch Miklós*, din cari 100. ce nu mi-a încăput, o am sădit în via micuță, cumpărată dela frații: *Victor*, *Aurelia* și *Ieronim Preda* din Avrig, moștenitori ai părții de moșie după *Eufrosina Neicu* născută *Pop* din Galați.

După modul de sădire arătat deja în descrierea precedentă pentru tablele I—II—III și IV, într'o bună dimineață am tăbărat cu patru lucrători, între cari și servitoriul *Ioan Gavârlaş*, și am pus în sânul pământului rigolat ale tablelor V—VI—VII și VIII și-în via mică, cele 1000 vițe altoite prima clasă, de soiurile *Oporto*, *Chasselas albi* și *roșii* și *Risling italian*.

După oarele de prelegere în aceeași zi, profesorul Dr. Aurel Resch, a venit și a lucrat în rând cu lucrătorii, arătând modul de transplantare, mai ales niau prins bine învățătura profesorului, sădirea vițelor pe coastă, unde noi până la venire dânsului, băgasem altoile în găuri prea afund, așa că prin resturnarea pământului de pe costul prea repede, vițele de la poalele tablei VII și VIII s'au fost îngropat cu totul, de nu le mai poteam descoperi spre încolțire cei 2—3 muguri nobili.

— Stați, că nu-i bine (*Vigyáz*, az nem jó) striga profesorul Resch, și ni-au făcut de am scos mai la suprafața pământului 3—6 rânduri de

vițe, așa că nodul altoiului sta afară de suprafața pământului, ceia-ce era contrar principiului, ca totdeauna nodul de altoire să stea în pământ la reveneală.

— Cum prietine? de rămân vițele așa spânzurate în aer și în arșița soarelui, toate mi-să uscă.

— Nu, îmi reflectează profesorul, vei vedea, că până ajungeți cu lucrul în marginea de sus a coastei, atâta pământ să rostogolește la marginea de jos a coastei, de toate vițele să acopere de țărână, încât vin acoperite tocmai cum trebuie, de atât nodul, cât și cei 2—3 muguri nobil, stau la reveneală în pământ.

Am urmat sfatului dat de profesorul, și a fost foarte bine. Câteva vițe au rămas în găuri, așa fără să le ridicăm în sus, — și pământul de pe coastă, le-au îngropat atâta de tare, încât n'au putut crește la timpul său, au ramas înecate (sugușate) de greul pământului.

Nu așa m'au umblat apoi cu vițele sădite pre marginea de sus a coastei. Acestea bine era să le băgăm cât de afund în găuri, — căci pământul rostogolindu-să pe coastă la vale, nodurile de altoire și cei 2—3 muguri nobili, au ramas afară din pământ, și foarte multe vite în urma arșiței soarelui și aerului uscate (vânturilor) s'au uscat cu totul, — ba în anii următori, în urma ploilor torențiale, chiar și vița americană „Riparia” a rămas spălăcită cu totul afară din pământ, și vița mare cu struguri prin arșița soarelui și prin aerul uscat s'a nimicit, uscându-se cu struguri cu tot.

Urmează așa dară *învațătura practică*, că atunci când avem de sădit viță altoită pre coastele dealurilor, la poalele coastelor, altoiul (altoaele) să-l lăsăm mai afară din pământ, — de oarece surupându-se bruci și țărână de cătră vârful coastelor, altoaele să acopere din destul cu pământul ce vine de sus preste capetele altoaelor, iar pe altoaele, ce avem a le sădi în partea de sus a coastelor (dealurilor), să le băgăm în pământ mai afund — deoarece bruci și țărâna (pământul) cu ocaziunea săpatului, stropitului și culesului se duc (călătoresc) la vale și, astfel altoiul (altoaele) se descopere de pământul care fuge la vale, rămânând altoiul numai cum se cuvîne așezat în pământ, care prin zând rădăcini puternice, rezistă costişului și produce cei mai dulci struguri în decursul multor ani.

Galați, 18 Maiu 1910.

Nicolau Aron.

(Va urma).

paroh gr. or.

Ghicituri.

Unul roagă iarna, altul roagă vara, altul vie ce-o veni.

(Carul, sania și jugul.)

*

Două lemne hodrobele
Ș'un brățuș de gătejele.

(Scara.)

Scrisoare dela sate.

Domnule Redactor!

Binevoiți, vă rugăm a publica în prețuita noastră foaie „Olteanul”, următoarea

Mulțumită publică.

Pentru edificarea noiei biserici gr. cat. din Colun, cu drag am primit dela frații noștri, îndepărtați în America, două colecte — una condusă de harnicii creștini: Ioan M. Bragă și N. Bragă, aflători în Indiana-Harbor, și la care s'au îndurat a jertfi următorii marinimoși frați: Ioan M. Bragă și N. Bragă câte 2 dolari, N. Vulcan și N. Tudur câte 1 dolar, toți din Colun. N. Ciovică 1 dol., P. Ciovică 50 cenți, N. Iaru 1 dol., I. Ciovică 35 cenți, toți din Fofeldea. P. Geaja 50 cenți, I. Medrea 25 cenți, C. Muntean 10 cenți, N. Belu 25 cenți, Iosif Geaja 20 cenți, I. Constandin 15 cenți, Tățiana Dop 25 cenți, C. Bora 25 cenți, I. M. Tatar 25 cenți, toți din Daneș. I. M. Morcrist 50 cenți, din Cornățel. T. Stângaciu 10 cenți, N. Dudoș 25 cenți, Z. Dudoș 25 c., toți din Seleuș. I. Gavrea 20 cenți, Andronie Stoica 1 dolar, toți din Săsăuși. I. Badu 11 cenți, Andreiu Oltean 25 cenți, din Dealu. G. Romotea 50 cenți, din Sărata. G. Radu 25 cenți, din Țelina. N. Bena 25 c., I. Popa 25 cenți, I. Besia 25 cenți, toți din Sassebeș, G. Leocs 1 dolar, din Bogata Olteană. I. Constantin 25 cenți, I. Ferezan 25 cenți, N. Tatar 25 cenți, G. Rohan 25 cenți, Ștefan Kelemen, G. German, Z. Filip, câte 25 cenți toți din Sighișoara, N. Borcia 1 dolar, din Sassebeș. I. Negbia 50 cenți, S. Vintan și A. Cristea câte 50 cenți. S. A. Bacon 1 dolar, toți din Pieanul de sus. I. George, 50 cenți, I. Radu, N. I. Burjea câte 25 cenți, I. Oana 50 cenți, I. Ciocănel, P. Popa, Z. Cozma câte 50 cenți, Sordan și Maria Cosma și Ioan și Stana Cosma câte 1 dolar, toți din Nucet. I. Barbu 50 cenți, din Săcădate. M. Thelman 50 cenți, din Reten. Ș. Costeiu 25 cenți, din Porcești. I. Ștef 25 cenți, din Ohaba. I. Reon 20 cenți, din Lugoș. N. Fara 50 cenți, din Mercurea. A. Veștemean 25 cenți, din Ludoșul mare. C. Puperiu Mihăliu 50 cenți și Racoș Sfezan 10 cenți, din Mihăliș. Sz. Krompesky 25 cenți, I. Vintilă 1 dolar, S. Barta 25 cenți, I. George 50 cenți, — în total suma de 150 cor.

Iar colecta a doua condusă de fruntașul nostru Ioan Nicodin în Canada, a fost completă de următorii evlavioși creștini, cari nu numai pentru memoria celor vii ci și pentru acelor repotași din familiile domniilor lor, au dăruit: Ioan Nicodin 10 dolari, Nicolaie Sivu 10 dolari, Ioan Bunescu. 4 dol. Ioan Bragă 6 dolari 50 cenți, toți din Colun. Vasile Berar 3 dolari, din Supur. Larion Rus 5 dolari, din Ardan. Andronică Stoica dolari, Săsăuș. Mihail Constantin 8 dolari, din Danesiu. Aceasta colectă cu suma de 242.55 cor., — pentru care jertfă adusă pe altariul Domnului, primească toți acești marinimoși dăruitori și pe calea aceasta mulțămitele noastre cele mai călduroase, iar Tatăl ceresc răsplătească le însuțit și înmiiit pentru faptele lor nobile, vrednice de imitat.

Colum, la 13 febr. 1911.

Pentru curatorat:

Nicolae Giurca,
preot gr. cat.

Nicolae Barbu,
rator I.

Insoțirile satești Raiffeisen

alcătuite prin Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibilului.

7. Insoțirea din Roșia-săsească, înființată la 1894, la finea anului 1909 a avut 69 membri cu cor. 1380 părți fundamentale. Depuneri au avut 40 cu suma totală de cor. 15,092.06. Pretenziuni are de cor. 24.781, având datorie în cont-curent de cor. 6900. Fondul de rezervă al ei e de cor. 1891.80 și realizând în 1909 un profit curat de cor. 363.14. Intre preocupările direcțiunii să numără în ființarea unei tovărășii de consum și a unei Reuniuni de înmormântare. Pe lângă cultivarea rațională a pământului și ținerea de vite, Insoțirea mai lucrează și pentru înființarea unei pepiniere de viță de vie și a unei grădini de pomi, pentru ca coastele și rozoarele moșilor comasate să fie folosite. Cu un cuvânt, zice harnica direcțiune. Insoțirea clădește, apără și sporește propășirea.

Prezident al Insoțirii e economul Aurel Ganea, iar cassar harnicul econom Ilie Sărăteanu.

Insoțirea din Veștem, înființată la 1900, la finea anului 1909 a avut 118 membri, cu cor. 2360 părți fundamentale. Deponenți, cu minimul de cor. 3 și cu maximul de cor. 3.408, avut 44, fiind suma totală a depunerilor ei de cor. 23.152.54. Pretensiunile Insoțirii, cu minimul de cor. 20 și cu maximul de cor. 5200, dau suma cor. 43,887.94. Din profitul curat s'a dat o parte bisericeii de acolo. Fondul de rezervă și-l'a urcat la cor. 4000. In cercul Insoțirii și în 1909 s'a cultivat spiritul de economizare, sfătindu-se membri cu toate ocaziunile la întrebuintarea înțeleaptă a împrumutelor făcute mai ales pentru cumpărarea de moșii și vite pentru edificări nouă și întreprinderi economice.

Prezident al Insoțirii e Ioan A. Mărgineanu, iar cassar-contabil harnicul director școlar Teodor Stoia.

9. Insoțirea din Ilimbav, înființată la 1901, la finea anului 1909 a avut 66 membri cu cor. 1320 părți fundamentale. Depuneri are de cor. 7889. Împrumuturile acordate membrilor, cu sume dela 5—954 coroane, dau suma de cor. 23,615. Fondul de rezervă l'a urcat la cor. 2542; fondul economic la cor. 296. Creditul Insoțirii e de cor. 12.967. Drept un pas înainte a dorit a face direcțiunea, când a propus adunării generale să procure 6 vițele de rasă „Pinzgau” curată, cari s'au sortat între membrii Insoțirii. Cu învoirea obștei, cea mai frumoasă vițea s'a dat parohului totodată harnic cassar al Insoțirii d-lui Ioan Alexandru, ca semn al dragostei ce i-o poartă obștea pentru harnicia sa, iar celelalte 5, sortându-se, le-a câștigat: Sim. Terhilă, I. Russu, vād. Ana Șindilă, Nic. Harhoi și Vas. Băilă. Cei dăruți au primit îndatorirea de a da Insoțirii, la vârsta de 6 luni, prima prăsilă, ce o va avea la timpul său dela vițea. Un lucru acesta de toată lauda. (Va urma)

CĂRȚI, FOI și REVISTE.

A apărut Nr. 7 din „Revista Economică” cu următorul sumar: Reuniunea economică în Brad. — Revista financiară: Situațiunea. — Cronică: Cum ruinează băncile române pe maghiari? Rectificare.

A apărut Nr. 18 din „Albina” cu următorul sumar: Artur Gorovei: Legile țării,

despre privilegii și ipoteci. N.: Lupta în potruva spirtoaselor în Maine. Partea bisericii dela Văcărești (cu ilustrație). Em. Grigorovitz, Târgul Rădăuțului cu 4 ilustrațiuni. Neculcea : Istoria Genovevei, de Brabant. I. Dragoslav Zapisul. (Urmare). I. Cum s'au născocit gazetele? Pagina glumeată: Neculcea: După faptă și plată (cu 3 ilustrațiuni. Pagina copiilor: Moșu: Lupul și purcelul (cu 3 ilustrațiuni.

POEZII POPORALE.

Dorul badiului ș'al meu
Toți îl dușmănesc mereu,
Dușmănească-l cât or vrea
Că nu l'or putea strica.
Rujuliță din fereastră
Că eu sunt fată aleasă,
Rujuliță din părau
Și el e bădițu meu
Flori frumoase din doi peri
Ne iubim de doauă veri
Zică toți care ce-o vrea
Ne-om iubi până-i lumea.

— **In atențiunea composesoratelor și familiilor proprietare de păduri.** In curând va eși de sub tipar traducerea în limba română a **Statutelor pentru folosirea și manipularea pădurilor.** Ceice voiesc să-și procure această carte de mare folos, sunt rugați a să insinua la tipografia C. Popp.

Piața de bucate în Făgăraș.

4 (17) Februarie 1911.

Grâu	pro 100 kl. cor.	20.—
Secară	» » » » »	12.60
Ovăș	» » » » »	13.—
Orz	» » » » »	13.—
Cucuruz vechiu » » » » »	» » » » »	10.—
Cucuruz nou » » » » »	» » » » »	10.—

Prețul cărnii:

1 Klgr. Carne de vită	cor.	1.36
1 » » » » » vițel	» » » » »	1.20
1 » » » » » porc	» » » » »	1.44
1 » Untura	» » » » »	1.80
1 » Unsoare	» » » » »	2.—

EDITOR-PROPRIETAR și REDACTOR RESP.
CONSTANTIN POPP.

Publicațiune.

In ziua de 5 Martie 1911 la ora 1 p. m. se va vinde prin licitare publică, materialul casei cârciumei comunale din Herseni, pe lângă prețul strigărei de 400 cor. Vadiul de 10%.

Oferte închise încă să primesc.
Herseni, în 8 Februarie 1911.

Primăria comunală.
George Marhao
notar.

Un ucenic să primește numai decât în legătoria de cărți a d-lui Ioan Hațiegan compactor în Făgăraș.

La tipografia noastră să află de vânzare prețioasa cârticică: „**In amintirea Canonic. Augustin Bunea**“. Prețul 50 bani, plus 10 bani portor

A apărut în editura tipografiei noastre, hazlia comedie populară într'un act:

Țiganul la peșit scrisă în versuri, de d-nul **Emanoil Corfariu**, cantor. — Cine voiește să rădă și când este supărat, să cumpere această broșură, care costă **numai 16 filleri**, plus porto 5 filleri, (să primesc și în mărci postale) și să află de vânzare la tipografia C. Popp în Făgăraș.

De același autor va apărea în editura noastră și alte 5 diferite piese teatrale, tot atât de hazlii.

CONCERT.

Duminică în 26 Februarie n. a. c.
Domnișoara

Iuliața Moldovan
absolventă de conservator, va da un

Concert de Violină

cu un program variat,
în sala Hotelului „Paris“ Sorea.

Inceputul la 8 oare seara.

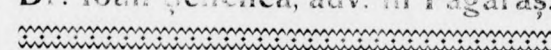
Bilete de intrare să află de vânzare înainte în prăvălia dlui N. Szilagy și seara la casa.

FÂN și OTAVĂ

prima calitate, se află de vânzare

în cantitate mare și mică la:
Dr. Ioan Șenchea, adv. în Făgăraș.

Nu mi sunt dureri de stomac!

Medicamentul de casă patentat **Iarba amară a cocoșului** după o folosință de câteva zile încetează cu totul lipsa de apetit, vărsarea nervositatea de stomac, diarea și orice durere de stomac.

Prețul unei sticle mici 80 fill.
x x O sticlă mare 2 cor. x x
Trimete în provincie 6 sticle mici sau 3 sticle mari cu rambursă depositarul:

Szentgályi Dániel, farm., Gödöllő
Să vă păziți de imitații! Veritabile sunt numai când pe dop și pe acoperiș e patenta: „elix fumar. off“

DE VÂNZARE

o prăvălie și o cârciumă aflătoare într'o comună mare românească nu tocmai tare departe de Făgăraș. Prăvălia și cârciuma e provăzută cu licenție proprie de beuturi spirtuoase și de tutun, afăcerea e bine cercetată unde să face vânzare zilnic de 50—60 cor. despre care proprietarul garantează. Casele constau din 5 încăperi o cină de iarnă și vară, curte, șură, grajd, fântână, grădină de legumi și de pomi etc. etc., din cauza bătrânelor înaintate să vinde din mână liberă.

Informații mai deaproape să pot lua la administrația foaiei noastre.

1-3

O carte postală

a scrie nu cere multă osteneală și costă numai câțiva fill. Insa a scrie o carte și a o tipări da mult lucru și spese. Noi n'am crutat nici osteneală, nici spese, am tipărit cartea ce tractează despre aplicarea și modul vindecării a curentului electric care tractează despre o conferință de știință și sa poateșor

înțelege, scrisă în limba populară, nu fi sgârcit și cere prin o corespondență 1 exemplar din cârticica aceasta, care să trimite cu plăcere gratis și franco, ori cui, cari să se și refere la foaia aceasta.
Ceice să interesează despre înaintarea științelor medicale, și voesc a studia ceva din prețioasa această cârticică, în ce mod aplicăm curentul electric și la aceasta ce ajutor neajuns mijlocește pentru vindecarea contra slăbiciunilor generale nervoase, boale reumatice secrete de stomac, *neuralgiile*, dureri de cap și de spate, amețeli, văjăieși în urechi, precum și totfelul de simptome de neuraștenie și isterie, podagră, sgârciuri, și alte multe boale feminine.
Pentru bărbați și femei broșuri separate.
„Elektro-Vitalizer“ orvosi rend. int.
Budapest, IV., Semmelweiss-utca 4, fêlem. 51

„BIBLIOTECA OLTEANULUI“

Vestim cu plăcere iubiților noștri cetitori, că
a eșit de sub tipar

Nr. 1. din

**„BIBLIOTECA OLTEANULUI“
Primavara“**

o cârticică, și frumoasă și foloșitoare. 4 coale tipar 8° mic.

Să capătă de vânzare la tipografia C. POPP, în Făgăraș, cu prețul numai de 24 bani.

Vanzătorilor să dă raba-tul cuvenit.

Potrivit dar copiilor.

Potrivit dar copiilor.

ATENȚIUNE.

"AIDA" VERGE și BLUE STAR CONTINENTAL

hârtie de cigarette veritabilă numai cu insigniile ce se văd pe anunț!
FERȚI-VA DE IMITAȚIUNI FĂRĂ VALOARE!

Trimeți băieți la cursul
practic de altoit!

„MUGURUL”
însoțire economică-comercială,
ELISABETOPOLE (Erzsébetváros) Kisküküllőme.

!!! Altoi de viie !!!

!!! Prima condiție de reușită este de a folosi material solid !!!

Calitate distinsă
pe lângă prețurile cele mai
moderate, soiuri de VIN
și de masă. VIȚĂ ameri-
cană cu și fără rădăcini,
OCHIURI de altoit, viță
europeană cu rădăcină.

Să afla de vânzare
la
însoțirea econ.-comercială
„MUGURUL”
ELISABETOPOLE (Erzsébetváros) Kisküküllő
vámegye.
Material disponibil în altoi peste
două (2) milioane.

Școalele de altoi nu au fost atacate de prenosporă.
Altoi desvoltați la perfecțiune.

La cumpărări pre credit cele mai ușoare condiții
— plătire pe 10 ani cu 7% —
La cerere preț curent și instrucțiuni gratis și franco.
Însoțirea primește elevi gratis pentru învățarea
altoitului și manipularea școlii de altoi.

!!! Replantați-vă viile cu altoi de la firma română !!!

Români! Trimeți băieți la
cursul practic de altoit !!!

A V I N !

Subscrisul aduc la cunoștința On. Public român,
că am luat asupra-mi în regia proprie renumitul

Restaurant Promenad

din Brașov, (colțul promenadei de jos) și l' voiți
conduce sub supraveghierea mea proprie.

◀ BUCĂTĂRE ESCELENTĂ ▶
Vinuri curate. Bere de Steinbruch.
Serviciu cu atențiune și prompt.

Să recomandă tuturor patrioților români cari merg
sau să reîntorc din România prin Brașov a cerceta res-
taurantul amintit.

cu stima
Stefan Suciu
restaurater.

Frații GINGOLD, Brașov
Strada Hirscher Nr. 4.

Recomandă On. public bine asortată și marea
Prăvălie de coloniale, fructe sudice,
zarzavaturi, poame și struguri.

— Fabrică de Conserve de pește. —
Pește proaspăt. DEPOU de pește sărat,
în en gros și en detail.
Cu prețurile cele mai ieftine.

Comandele primite se efectuează prompt cu
poșta și cu gara, zilnic.
NB. Prețuri curente la cerere să trimit gratis.

Spre binevoitorarea luarea auzire celor ce se căsătoresc!

INELE de logodnă precum și DARURI de NUNTĂ
cari și în RATE să pot plăti.

Izvorul cel mai potrivit de cumpărări!
Cele mai frumoase oroloage de: ZENITH și OMEGA
de aur, argint și de oțel. — OROLOAGE de Schaffhau-
sen, de aur și argint provăzute cu atestate.

Mare asortiment în obiecte de Aur, Argint și
Argint de China. — Orolage de deșteptat, și tot-
felul de pendule — Gramofoane cu cele aparțină-
toare plate de cântece luate mai noi.

Să afla de vânzare cu prețuri ieftine la
Rosenbaum József giuvarier și ciosornicar
Făgăraș, piața mare nr. 17

≡ TIPOGRAFIA ≡
și LIBRARIA POPORULUI
Făgăraș, Vâr-ter Nr. 46, (casele I. Peia).

Tipografia execută ieftin și conștiincios:

Acții. — Afize. — Bilanțuri.	* de depuneri. — Necrologe.
Bilete de nunie. — Bilete	* Note. — Obligațiuni. — Per-
de logodnă. — Bilete de vi-	* cepțiuni. — Protocele. —
zită. — Broșuri — Circu-	* Programe. — Statute, și di-
lare. — Convocări. — Chi-	* ferite tipărituri dela cele
tanțe. — Cuverie cu firma.	* mai simple până la cele
Erogațiuni. — Invitări. —	* mai fine și mai moderne,
Jurnale de bancă. — Libele	* — cu prețuri moderate. —

Comandele din afară se efectuează repede.

La librărie se află pentru ambele confesiuni
tot felul de tipărituri oficioase pentru agendele
bisericești și școlare; cărți de școală și de lite-
ratură populară, revizite de scris, etc

CALINDAREE pre anul 1911.
să afla de vânzare cu prețuri originale: